

Suzan elik

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.11.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Suzan elik

Eserleri:

28 Şubatta Ben

Zabıta'nın başörtülü ilk üst düzey memuruydum
Müdür konumum gereği sürekli göz önündeydim
Zabıta'da tüketici bürosu kurduk halkın çıkarı için
Ve bir de görkemli açılış töreni, halk duysun diye
Törende basın mensupları da bulundu tabii olarak
Geniş katılımlı düzenlediğimiz törene ilgi büyüktü
Türkiye'de ilkti, zabıtada tüketici bürosu kuruluyordu
Pek tabii ki basın mensuplarının ilgisini bekledim
Ancak onlardan biri tören boyunca ilgisini
Büro'nun açılışına değil bana yöneltti
Yüzüme yüzüme flaş patlatıyor, adeta taciz ediyordu
Hürriyet Gazetesinin bu tavrını yine de hayra yorduk
Ertesi gün gazeteyi aldık ve asıl gerçeği gördük;
Hürriyet Gazetesi büronun açılışını haber yapmamıştı
O sadece Manşetten şu başlığı atmıştı;
Tayyip'in Türbanlı Zabıta Memurları..
Ve fotoğraf altına da şu ifadeler;
Önceleri televizyonlarda tüketici programları yapan
Suzan Çelik Belediye'de işe girince tesettüre
uygun giyinmeye başladı..
Anlaşılan 28 Şubat sürecinin yaşandığı o günlerde
Hürriyet Gazetesi bizi resmen hedef göstermişti.

Suzan Çelik
02.01.2021

Suzan Çelik

Adalet

Bir yüce davanın peşindeyim böyle yıllardır
Çırpınır dururum, kavga benim sevdamdır
Hakk için mücadelem bir garip muamma, sır
Hakk galip gelsin isterim, inşaallah yakındır

Adalet isterim yoksa eğer giderim başımı alır
Benden geriye nasılsa koca bir hiçlik kalır
Çıkarken ruhum ukbaya alem öldüm sanır
İşte o zaman mücadelem de vuzuha varır

Cenk ederim koca koca devlerle alem tanır
Bıkmam usanmam vururum meydan yalvarır
Bırakmam asla kılıncı durursam ati kararır
Bilirim her bir davamla böyle yiğitlik şahlanır
Suzan Çelik
23.12.2020

Suzan Çelik

Adalet Karaya Vurdu

Bir tufandır dünyada, almış başını gidiyor
Tek başına bir masum hayali cenk ediyor
Geceler soğuk, puslu sabaha sinsi eriyor
Şimdiki efendiler zulmün raksını seyreyliyor

Hakk adalet bu zamanda ateşten bir kor
Kaç dava yürüttüm kaç dava.. Gel bana sor
Kazandım da hem lakin alamadım hakkım, zor
Gel bu düzeni şimdi sen hayırlıdır diye yor
Suzan Çelik
30.12.2020

Suzan Çelik

Ah Bu Düzen

Soğuktur yüzü mahkemelerin
Koridor adamakıllı üşütür adamı
Düşmeyegör; Anlarsın nasıldır düzen
O düzen eski düzen değildir

Kadıyı kadıya şikayet ettirirler şimdi
Tavşana kaç tazıya tut derler
Mazluma kapalıdır ol kapılar
Zalimi şımartır, düzen eski düzen değildir

Düzen eski düzen değildir canım
Mazlum olmayagör bir kere
Anlarsın nasıldır muhakeme
El elin eşeğini türkü çığırarak çağırır
Suzan ÇELİK
11.11.2021

Suzan Çelik

Ahde Vefadır "ah" de

Ah Canım.. Müslüman kardeşim! Neredesin! Ol "AH!" nerede!
Ah çeker ervah! Madem duyarsın; Durma söyle, SUSMA ÖYLE!
Dut yemiş sanki alem.. Horozlar bile.. Ötmüyor; REHAVETTE!
Zalim.. Sanki dilsiz şeytan! İsrafil çağırıyor Sure, az kaldı Sur'a üfüre!

Görür, işitir de zalim işlemez Hakk'ı! Düşürür "AH!"sızlık gaflete
Ah Faruk! Bak sen adalete; Bir Hesabımız var.. Kalmıştır kıyamete!
Haykırışta bak Furkan, Kur'an!.. "AH!" inmede her an kalbin üstüne
Hem Muhammed Ahmed'dir! Hakk'ı övmeye her an.. Uyan! "AH DE!"

15 Mart 2010

Suzan Çelik

Ahir Zaman

Böyledir canım ahir zamanlar
Nedenli nedensiz kalbini yaralar
Onulmaz derde düşürür yaralar
Ölüye dönmüştür bildiğin sağlar

Zalim güler de mazlumlara ağlar
Arşa yükselir duyulmaz ahlara
Sanki gelmiştir haber verilen anlar
Bizi anlarsa sade yiğitler anlar
Suzan ÇELİK
15.11.2021

Suzan Çelik

Anne

Peygamber ocağı sönmezmiş arşta
Fatıma neslinden kısmetmiş Anne

Sadık sırrın vermiş bir Maşuk'a
Tövbemiz dilinden nasipmiş Anne

Günahtan kararmış elin tutar da
Ol Dost'a götürür sunarmış Anne

Katılırken ekmeğe aslından maya
Fatıma'nın elinden tutunmuş Anne

Çorbanın tuzu O, Yüce Dergah'ta
Bir tahta kaşıқта nakışmış Anne

Kanatlanır kanaat görünür tasta
Berekettendir aşı vakıfmiş Anne

Şifa sunar duadan sağalır hasta
Ölü kalbin pasını silermiş Anne

Edeptir her hali yol verir aşka
Heybetten kisveye yakışmış Anne

Garip baş köşede oturur sofraya
Muhabbeti Dost'tan sunarmış anne

Rağbeti yok asla talib-i makama
Kaftanı da hesaba çekermiş Anne

Saldırırken cehil renkli eşarba
Tülbendin oyalar nakkaşmış Anne

Sade çul işletir hanede ihlasla
Hizmetin menşei menbaıymış Anne

Sohbetin sükutun hali bir başka
Anlamak bir gizli sanatmış Anne

Annelik sırrını rahmedene sorma
Annelik Rahim'den sanatmış Anne

Resul kızı! Rukiyye misali yaşa!
Ölümsüzlük sırrı Yar'daymış Anne

15 Şubat 2008

Suzan Çelik

Asrın Aşkı Bekleyişi

Dünya malum sona doğru döndürmekte evreni
Semirdi zulüm, yetimler aç; pas tuttu kalpleri
Her yanı kararmış toprak bile vefasız, sevmiyor bizi
Son bir umutla çektik bataklıktan çırpınan sinemizi
Yarımız birtek Mevla, duysun diye sesimizi,
Yoluna girdik; Evladına verdik nasırlaşan kalp elimizi
Sen Habib-i Rahmansın; Ey Asırlar Fatihi!
Sana hasret tüm zamanlar, gel Ey Resul, güldür çehremizi

Kaç gönüle daldık, kaç vefasız kapı döndürdü bizi
Yorgun düştü gönlümüz ararken viranede gönül evini
Yanmıştık, suya hasrettik; Hak nasip eyledi Menzilini
Gönül Sultanı'nın dergahında vardık sevdik Ehl-i Beytini
Nakş olsun yiğitlik ruhumuza diye Usta'ya sunduk dilimizi
Ebubekirler, Ömerler, Aliler, Osmanlar bekliyor gelişini
Kapına vardık, Ey Merhametliler Merhametlisi!
Gel artık; aşk olsun, umut dolsun.. açtık gönül hanemizi
6 Ocak 2004

Suzan Çelik

Aşure

Bedbaht mecnun besbelli! Savaş açmış ayete
Dilinde küflüdür küfür, saldırırken örtüye
Hem cem olmuş hak için, sahip olmaz diline!
Çerez yapmış Hakk emrin gafil sanmış aşure!

Katık etmiş isyanın! Bilmez Nuh'un aşu ne!
Yerken kör hem nankör küfreder Efendisine!
Gözü aşındadır milletin sanki vatan aşhane
Sahip oldum der sonra kırılması eline beline!

Gör nasıldır ol aşure, çeşnideki mana ne?
İsyan birlik sayılmış birlikteki kasıt ne?
Demiş simge aşure, a zalim otur kendin ye!
Alır simgeni ha dökerim ta dağın tepesine

Böyle kıyas olmaz ah! Görülmüş mü nerede?
Bid'ate çevirmiş aşımı sanır yaptım hasene
Hayret ediyor insan, pervasızlık son radde
Nasıl çanak tutulur o rezil politika işine

Zahir zehir katmış yazıktır mübarek yemeğe
Layık mı söyle aşure haddin bilmez densize
Kalsam aç hem biilaç, neme lazım, katık ne
Kutsanmış mı? Bir bedeat, ermemiş nefasete

Tuzlu zeytin yeter! Götürsün Sure-i Tin'e!
Hüküm Veren vermiştir gerek var mı teville
Muhalefette, nasibi yok Nur'dan tek kelime
Ahzab'a ihanetle rezildir! Hizipçi bibehre!

Dön maziye ki Dost'lar didindi hep yiğitçe
Şarptı yokuştı yollar, bakmak olmaz geriye
İtibar etme yabana ele, takılmazsın tümseğe
Korkma kalmaz gidersen sarılırsan mertliğe

Madem yanar durursun nicedir Yar diye diye
Özünde bil azığın yolun da hem daim yükseğe
Heyhat! Nice beklersin! Ne uğruna! Ne diye!
Varlık yokken vermektir Hakk yoluna hediye

30 Ocak 2008

Suzan Çelik

Ayasofya ve Ben

Osmanlı kadar mağdur,
Hanedan kadar MAZLUM..
SIBYAN MEKTEPLERİMLE ben!
FAKAT madem direniyorsun
AYASOFYA sen..
Düştüğüm yerden KALKINACAĞIM..
19 Haziran 2016

Suzan Çelik

Ayrı Düştüm

Herkes gülüp eğlenir, ben onulmaz derde düştüm
Ayrı düştüm ey can bir Sultan'dan ayrı düştüm

Ayrı düştüm gelişini aşkla bekleyen kuşlardan
Çorbasından ekmeğinden aşından ayrı düştüm

Hasret kaldım Sultanım'a, bağından, bahçesinden
Sofisinden ve dahi öz kardeşimden ayrı düştüm
Suzan Çelik
22.12.2020

Suzan Çelik

Başörtüsü Mücadelemiz

Saldırırken sırtlanlar suspustu bizimkiler
Aradım, kurban verilir dava yürür dediler
Ama, kurban kim dava nedir söylemediler
Nasıl dava ki toptan kaderimize terkettiler

Geride kalanlar Valilikle sürekle avı sürdüler
Elde telsiz telefon zalime eskortluk ettiler
Müfettişler otomobil içinde tutanak kestiler
Ankara bir avukat tutmadı, sanki kördüler

Kraldan kralcılar oradan oraya sürdüler
Olmadı, başörtü cezalarını kanıt verdiler
Kararı uygulamamaya gerekçe gösterdiler
At izi it izine karışmışken ağlarını ördüler

Suzan Çelik
24.12.2020

Suzan Çelik

Bebeğime

Adını Ömer Faruk koydum batıl yok olsun diye
Yaşasaydın 19'luk delikanlı olacaktın şimdiye
Giderken zamanı durdurdun benze diye bebeğe
Şehadet alnına yazılmış bebeğim ezelden ezele

Canım oğlum sen rahat uyu seni öldürenler silindi
Annen mücadeledede yetimlerin davası için didindi
Biz mücadeledeyken arş-ı aladan yerelere nur indi
O nurla lain ve dostları köşe bucak saklandı, sindi

Allah bana ömür verdikçe intikamın için yaşayacağım
Doğmamış bebeğime kastedenlerden hakkını alacağım
Sıbyan mektepleri davamla, senin de hesabını soracağım
Neysel şeriatte hükmü bunun.. Kıyma deseler de, kıyacağım.

Bugün değilse bile Hakk Nizamı, yakındır, mutlak kurulur
Boynuzsuz koyunun hesabı boynuzlu koyundan sorulur
Bizim hesabımız da sanmasınlar sade mahşerde görölür
Zulüm suçu ağırdır, zalimin defteri dünyada iken de dürölür

Suzan Çelik
11.01.2021

Suzan Çelik

Beklerken

Sabahlar oldu, akşamlar oldu ben beklerken
Yanmakta kalbim ateşten kordu ben beklerken
İçimde bir ordu, zapt edilmez, ben beklerken
Sabır işlerim nakış nakış yine ben beklerken

Ben beklerken sokaklar daha çok çocuk doldu
Sur gediği şehre taşındı çocuklara olan oldu
Efendiler baş tacı bencileyin haklı olan hordu
Her bir mücadelem işte böyle ayrı ayrı zordu

Suzan Çelik
02.01.2021

Suzan Çelik

Bekliyorum

Tam yirmi yılı buldu bu asil mücadelem
Neler yaşandı bitti hem yazmıyor kalem
Her yanı zulümdür her yanı acı ve elem
Yine yılmadım, bekliyorum her dem

Sade bana değil yavruma kıydılar hem
O da şahit davama şehitliktedir bebem
Savaşın yel değirmenleriyle dedi alem
Hem mahzun göçtü, zavallı annem

Sokakta çocuklar, tartıda hile.. ahir dem
Böyle mi olsun, olamaz kabullenemem
Dava biriktirdim, bekliyorum dem bu dem
Madem mazlumum Nizamı Hakk'ın gelir istesem
22.11.2020

Suzan Çelik

Beyzaya Hasretim

Kırıldı kalemim, lalim söylemez dilim
Yanarım ah! Niye yine anlatamaz halim

Bir beyzaya düştüm kelebektir misalim
Yanar durur ömrüm ol beyzaya hasretim

Sade sarığın ziyasından utandı rengim
Diyemem asla o kapıda bir taşa dengim

Nasıl sevda bu Allah'ım bitmez derdim
Karanlıkta ruhum olmasa Beyza Efendim

Beyleler ağalar hasretine ağlar bilirim
Ölsem de ayrılamam bil kapına gelirim

Dosttur belli, rengi beyza hali selim
Söz verdim tutmazsam ah kırılınsın elim

Aman Yar! Bitmesin beyzaya muhabbetim
Nazarınla dirileyim, ki Dost'a ereyim

13 Şubat 2008

Suzan Çelik

Bir ıglık Var Sokakta

Fethi mi özledin Mahzun Sevgili? Hasret gitti Eyyüb?ün
Saraçhane! Fatih?in vakfı! Ol yiğitler atına eyer ördün
Atın eyerler Ashab, aşkı için Resul?ün; günlerden daha dün
Ah İstanbul! Yıkıldın bir yokuşta, çağ yangınıyla öldün!

Yangın yıkmazdı ol Yokuşu! Belli vahşete gömüldün..
Çıplak bir çocuk! Avuç açmış ötede, görmedi! De ki kördün?
Büyükmüş Reis! Vasıtası eyersiz! Sürdü gitti.. Gördün?
Ne makamındadır sor hele; Yetmez mi keyif sürdüğün!

Eyerin de yok ayarın da, söyle hangi yolda yürürsün?
Az ötendedir mazlum. Sağır mısın ha! Makamında çürürsün
Kopacaktır kıyamet ıglığıyla mazlumun! Bekle görürsün
Kurulur Divan mutlak! Ol Makama sen makamsız yürürsün

Seyyid Baba Cafer! Kalk da söyle! Zindanda neden öldün?
Fethin asrı gelsin diye sen, Bizans?a; Zalime karşı yürüdün
Unuttu gafil kodesi yeğ tutan neydi makama; o asil hüznün!
Aynı ıglık sokakta! Zalim bizden görünür! Seçemez ardın-önün!

27 Mart 2008

Suzan Çelik

Boraltan Zulmü

Moskof zalim derdi, derdi derindi kardeşin
Osmanlı sanıp nasılsa vermez dedi kardeşin

Geldiler yüz kırkaltı kişi zorlu yollar teperek
Dönmeyiz Moskof'a dediler Aras'ı da geçerek

Ama emir vardı Ankara'dan; verin gitsin dedi
Aras Aras olalı böyle zulüm görmedi

Telgrafın telleri ağladı, asker dahi ağladı
Analar, çocuklar, yiğitler, masumlar ağladı

Gelinler Moskof almasın diye bileziğini attı
Dediler anlamadık gardaş bizi neden sattı

Dedi ey gardaş beni sen vur, ki namert sevinmesin
Osmanlı'da aksın kanımız ele verdi denilmesin

Telgrafa sarıldı komutan, hayır umdu tellerden
Hayır dedi Ankara, ver gitsin, sana nedir ellerden

Derken Boraltan Köprüsü kana boyandı ve feryat!
Duymadı Ankara çığığı çün sağırdı cümlesi heyhat!
Suzan Çelik
12.12.2020

Suzan Çelik

Dağlar

Ah bu dağlar; Mekandır bize.. bize onlar otağlar
Tur'da Sinada.. Dostlar kisb-ü karda.. Hep Hiredalar

Nur'da, Sevr'de Yar.. Kur'an var; aşka boyanır çağlar
Ashab oradadır; kehfde.. Yiğitler öyle uyandılar

İlle dağlar, ille dağlar! Vahye hasret alem devran ağlar
Uhud'dalar sanırsın! Okçular! Sure-i Tur'dan sefere çıktılar

Kılavuz ol, eyle Kurban! Töreyi unuttular geçerken asırlar
Ört başım perde perde.. Erişsin aleme, ayandır sırlar

Açılsın dil; yansın sema! Yıkılsın zulmet, bu karalar!
Yol ver gidelim.. Virane ayak bağlar, karaya çaldı aklar

Nasıl kalp işlemez sala, katrandan katı! Şaşırdı oklar
Kör hançer mi! Hakk sözü! Yankı bulmaz nidalar!

Sarsılır Cudi.. Duymazlar! Sanki Hakk'dan cüdalar
Kararmış yüzle tuvadalar.. Ne sen sor, ne garip anlar

Çarmıha çakıldı dava Zeytin Dağındalar.. Sanırsın Romalılar
Ah kapılar! Yandı kül oldular.. Satılmakta bir pula sıratlar

Kaf dağında sunalar; Muhabbet ne.. hüznün ne.. Anlamazlar!
Adem Rahmet'te.. Kıldı karar.. Ademoğlu uçar! Mevla arar!

Ne gam ki Hakk dedik, ayandır Hakk! Gerçek Dost hala var
Delinmede dağlar, yaşıyor Ferhatlar, çağırıyor Davudlar

Gidelim gel Gönül! Uyan ashab! Ol mağara Sevr saklar
Bu aşkı başka değil, turlar, Cebel-i Nur'lar.. tavaflar paklar

Aşk bir faninin gözünde göğe çıkmak ve dağa sevdalanmaktır.

İSTANBUL
19 Haziran 2009 Cuma

Suzan Çelik

Darrdadır Aceze

Buyurmuş Reis.. Fermanmış öyle(?); Han Fermanı üstüne!
Gitsin demiş ya nere; dağ başına.. Vah yetime, garibe!
Ah kimsesizim.. Ne bilsin ki aciz.. Kayışdağı nerede?
Vakt-i ahirde dara düşmüş aceze bir kör demde.. inlemede!

O nasıl Belediye! Uzaktan bakarmış öyle kimsesize-acize!
Han mirası! Kapı değil de, ok meydanı sanki sahte Reise
Oldu mu ya Reis! Utanır bak mızrak. Varmaz oklar hedefe
Basiretsizdir düzen çöpe gidecek zahir caanım nizamname de

Ok meydanı gerçekten! Dar-ül Aceze! Bir Han'ın sinesinde
Ahı vardır yetimin, El-Hamid sureti ki göründü akçesinde
Bilesin bak Reis dağlar bizi bil oklar O Han'ın kesesinde
Ekin bitmez mi.. Neden? Nice yanalım nara! Böyle daha nice!
İSTANBUL

17 Mayıs 2009

Suzan Çelik

Davam Var

Kalbim yani dilim, dilinir dilim dilim..
Pare pare arz eyler Yar'e halim.
Usanmam asla her daim didinirim.
Davam var, davacıyım.. Sanmasınlar yerinirim.

22.06.2013

Suzan elik

Derdim Var

Bir derdim vardır deryadan derince
Söylerim duyan olmaz ki hem nice
Sokakta çocuklar derim hece hece
Olmadı haykırırım hatta yerli yerince

Surda konuştuğum çocuktan sadece
Sene 1994-2021, yirmi yedi yıl gece
Bir de davalarım oldu, vuzuha erince
Gel sen anla hüznüm nasıldır garipçe

Duymaz efendiler dayanmışlar güce
Yaşlanmıştır koltuklara yerleri serince
Derler ona da sıra gelir işimiz bitince
İş bitiren olmak lazımdır artık vakitlice

Suzan Çelik
01.01.2021

Suzan Çelik

Dili Yok Sevdanın

Biz böyle severiz canım, dilsiz, lisansız
Her dil sevdamızı anlatır, ansız zamansız
İçinde Yar olsun, böyle bakarız su-i zansız
Yanar yürek, dağılır zerre sancısız kansız

Kalırız namsız-nansız, olmaz ki sevdasız aşksız
Yok yerimiz yurdumuz, yolumuz bir, afak sınırsız
Yatağımız topraktan, Dost omzuna dayandık cansız
Kaşığımız tasımız bir, aynı ekmeği böldük katıksız

Gönüllerle konuşuruz biz, her dili anlarız
Meşk ederiz ruhlarla demsiz-devirsiz mekansız
Hatta halay çekeriz derinden.. sazsız ozansız
Böyledir yolumuz, inanırız öyle.. Şeksiz-gümansız!

21 Haziran 2007
Şifa

Suzan Çelik

Duyan Duysun

Rüyalar ruhsuzdur geçit yok aşıklara
Serzenişim yada değil sade Dostlara
Davalar hülyadır düştüler kavgalara
Elimiz yetişmez nedendir kisb ü kara
Geceler hepten zifir gündüzler kara
Gel ey Dost yetiş nice yanalım nara
Arşa yükseldi feryatlar alıştık ahüzara
Aldırmıyor efendiler mazlumca ahlara
Bakmıyorlar kurbanım dahi sokaklara
Şussam olmaz olan olmuş inananlara
İçimdeki yara söylenir durur anlayanlara
Suzan ÇELİK
25.11.2021

Suzan Çelik

Düşürme Ya Rab

İktidarsız düzen bakmaz sabiye!
Evlatlık verirler sanki cariye
Ciğerim bölünür ah bin pareye!
Yetim'in hatırına! Düşürme Ya Rab!

Elinde iktidar sanırmış hediye
Garibi yetimi.. İtermiş geriye
Servetim yavrum! Mevlâ'dan hediye
Namerdin eline düşürme Ya Rab!

Can yavru sokakta tükenir diye
Kutludur bu dava, almaz beriye!
Görmezmiş; davacı bizdendir diye
Gafilin eline düşürme Ya Rab!

Arifler sözünü duymaz ne diye!
Ufkunu karartır kendi eliyle
Çobandır sanırsın ahmak sürüye
Mecnunun eline düşürme Ya Rab!

Sunamaz merhemi gönüle yareye
Kararır gözleri bakmaz maziye
Allahım bu gidiş.. Böylece nereye!
Kör dövüş yerine düşürme Ya Rab!

07 Mayıs 2008

Suzan Çelik

Düzenbazlık Sanat Değil

Düzensizlikten muzdaripti halin, Hatırla ki Hak'ka susamıştın
Asır dönüyordu, o nizamı özledin, sen intizama muhtaçtın
Nasıl bildin Medreşeyi! Yusufiye'de niye kaldın.. Hem yattın
Şimdi düzen bu.. Öyle mi! Böyle miydi söyle senin sanatın!

Şokaklarda yetim, aç!.. Çare yok, ana-bacı bile muhtaç
İstedğin kadar para saç, kapı aç. Hasta kapıda, yok ilaç
Böyle gitmez dedi Rabbin, unuttuysan bak Kitab'a O'nu aç
Sen de vuracaksın düzenden dem, yazık! Bitti mi sanatın!

Adalet dedin Ömer gibi, derdine taliptin bir sefil koyunun
İsminde de vardı unutma! Kurtul artık ince hesabından oyunun
Hakkı vermek adalet, değil boynuna çingirak Karamanın koyunun
Olmaz banmak düzen suyuna, ki miyarı mertlik! Bu Haksanatın!
22 Haziran 2007

Suzan Çelik

Ebrehe Ve Dalkavuklarının Hikayesi

Memuriyetimin üçüncü yılı soruşturmalarla geçti
Konu başımın tacı örtümdü, tesettür emriydi yani
Dayandıkları ise insan haklarına aykırı yönetmelikti
Soruşturma yürüten hem Belediye hem de valilikti

İki koldan geliyorlardı üstümüze dışarıdan ve içeriden.
Gün geçmiyordu ki kılık kıyafet soruşturması almalıyım
Ve biz ne cevap verirsek verelim mutlak ceza alıyorduk
Dışarıdan da Vali Bey salmıştı müfettişlerini peşimize

Soruşturmalar için bir müfettiş grubu tayin etmişlerdi
Bu grup birimleri dolaşıyor ve başörtü-sakal arıyordu
Ben sokak çocukları projesi çalışmam için dışarıdaydım
İstanbul Vakfı binasında ve konuyla ilgili dış mekanlarda.

Zabıta Müdürlüğü beni müfettişle görüştürmek istiyordu
Kadrom oraya bağlı olduğu için mecburen kabul ettim
Vali müfettişiyle İstanbul Vakfı otoparkında görüştük
Müdür yardımcısı elinde telsiz ve yaya eşlik ediyordu

Hanımefendi aracının sadece camını araladı tenezzül edip
Buradan anlaşılıyordu ki sonuç da karar da baştan belliydi
Göstermelik tutanak düzenlenirken müfettişin tavrı ilginçti
Diyebilirim ki soruşturmaların asıl hedefi korku salmaktı

Sicil dosyamda yığınla başörtüsü cezası olmasına karşın,
"Bir suç için iki ceza olmaz" ilkesine rağmen bu denetleme..
Dış mekanda olanların özel hükümlere tabi olmasına rağmen..
Tesettürde direndiğim için verilmişti soruşturma izni. İtiraz ettim

Vali müfettişleri kapıda karşıladı Ve bildik cümle; annem de..
Ben de Ebrehe ve dalkavuklarının hikayesini anlattım
Çok etkilendiler ama sonunda savcılığa çağırıldım
Ne oldu bilmiyorum soruşturmalar ön incelemede kaldı

Suzan Çelik

Eğın

Bağrındadır bir dağın.. Eğindir.. Dağlar gibi ol şehir
Başı Munzur.. Yüceden.. akıtır aleme sırrını nehir
Bir türkü.. Çalınır gurbette; "Eğın murattır.. Sıladır" denir
Hasret kokar elleri.. Sevdalar kimedir? Kim anlar.. kim bilir!

Namı-ı diğer cennet bahçesi, Eğın ol Yar'dan.. Bilinir
Derler ki cennettendir yeşili..Rengini Mevla verir
Sevgiliden namedir Eğın.. Ondan yakar nağmeler, eritir
Paha biçilmez orada hüzne, hüzündür geline mehir.

Munzur ol beldede kanar.. Yanar da aşktan, az kaldı erir.
Kadıgölü delidir, yıkar aleml! Hakk'a sevdalı.. Velidir zahir!
Her köşesi yarıdır-Yar! Geçit yok; Anca Fırat.. İlle nehir!
Yar için delinir dağ, sen vuslata murat et, eğnine hüzün verilir.

30 Ekim 2009

İSTANBUL

Eğın: Erzincan'ın Kemaliye ilçesinin yaygın ismidir. Halk ağzında; sırt, beden, endam.. kelimelerini ifade etmektedir.

Suzan Çelik

Filistin Osmanlıdır

Eriyor insanlık.. Her taraf zulüm.. Her yanda ölüm ve acı!
Zalim olmuş zelim! Çocuklar vurur hem.. Unutmuş utancı!
Feryatta Filistin, ağlıyor Kudüs; hem gardaş, hem bacı!
Körmüş düzen.. Ko yıkılsın! Bırak.. Gayri gözleme tahtı-tacı

Kırdılar asayı! Yıktilar Musa'yı .. Namazı.. Lebbeyk! O haccı!
Töremiz bu mudur? Nerede.. O elinde; Osmanlı kılıncı!
Zalimler zillate yakışır.. El Hakk!.. Şimdi almada hıncı
Han'ıma hancı olamaz Bedbaht! Laf-ı güzaf anca kazancı

4 Mayıs 2010
İSTANBUL

Suzan Çelik

Gariptir Hep Yolcular

Bu nasıl bir gidiş Allahım! Bir garip sefer
Gitti ukbaya yine ardına bakmadan bir nefer
Kaç yiğit kuşatmış Sultan hepsi Hakk'a yaver
Açıktır yolun ey Dost! Seni sade melekler över!
Şifa
2 Nisan 2009

Suzan Çelik

Gidesim Geldi

Gidesim geldi köyüme
Dönesim geldi özüme
Düşesim geldi közüme
Yanasım geldi Pirime
Yar aşkına yanasım
Himmetine kanasım
Alemleri Yar sanasım!
Eresim geldi eresim
Hasretim şifa duasına
Ekmeğine çorbasına
Girsem gönül yapısına
Meftunum ol kapısına
Kapısında uyusam
Uykulardan uyansam
Uyansam ah uyansam!
Oy yanasım geldi ah!
Bir ah çektim derinden
Ölürüm hasretinden
Vursalar caneviden
Ayrılamam Pirimden
27 Ocak 2010
İSTANBUL
Suzan Çelik

Gül Kaybetti

Töremiz yıkıldı ağalar beyler,
Para-pul kazandı biz kaybettik.
Demişti bize cümle peygamberler;
Ahir zaman kazandı.. BİZ KAYBETTİK!

İnler gök kubbe, duyan yok ah-u zarı
Kör olmuş hem gözler, boşadır nazarı
Kurdular pazarı.. Vurdular hızarı
Söz bitti burada, biz kaybettik.

Sevdamız vardı, iddiamız Hakk üzere
Gül-hilal uğruna bir kavga! Adalet içinde
Şehitlerle yürüdük yolumuz Yar'e diye..
Şarkılar kazandı ey dostlar! Biz.. Kaybettik

Gül akıttık Keş Dağı'ndan meydana
Gülsün diye; masum yavru ve ana
Söz söyledik Anadolu'dan yana
"Batı" oldu başımız, biz kaybettik

20 Haziran 2011

İSTANBUL

Suzan Çelik

Ha Gayret

Nedir seni düşüren böyle yeise hayret
Sen ki nice badireler atlattın şükret
Kalk yerinden yine didin, mücadele et
Yakışmaz atalet, özündedir hem gayret

Sabret yağmur gibi yağsa belalar sabret
Oluk oluk kan dolsa yüreğin yine hamdet
İçini başsa da sebepli sebepsiz kasvet
Aydınlığa gebedir elbet sema sen seyir et

Bak bakalım sonu nasıl bu gidişin seyret
Açılır yollar kutlu aydınlığa birgün elbet
Sen yolunu düşün komaz darıda onu aklet
Diren diren.. yakışır ruhuna yiğitlik için kispet
Suzan ÇELİK
14.11.2021

Suzan Çelik

Hakiki Mahkeme

Mahkeme diyorum beyler mahkeme!
Hani "Türk Milleti adına" diye başlayan.
Kaç karar verdi sayılmaz hepsi lehime
Lakin kağıtta, gereği getirilmedi yerine

Kendi memurunu mağdur eden devlet
Mahkemesinin kararını da uygulamadı
Konu sokak çocukları ve tüketici hakları
Nasil verilecek hesabı, işler yarım kaldı

İnsan Hakları Mahkemesi var Avrupa'nın
Git dediler başvuru yolu açıldı ara hakkını
Hayır dedim şikayet edemem ülkemi
Hem onlar ki çocuk katili ne bilir adaleti

Derken emekliliğe zorlandım sonunda
Gönlüm istemeyerek de olsa emekli oldum
Fakat davalarımı öksüz bırakmadım asla
Onlar sürecek, sürüyor, hak yerini bulacak

Hakkımızı alacağız ve bunu alem duyacak
Hakiki adaletin yaşanacağı bir düzende
Gerçek mahkeme de kurulacak ve o mahkeme
Kendi kararlarının takipçisi mutlak olacak

Suzan Çelik
15.01.2021

Suzan Çelik

Hakk Der Giderim

Vurulmuştum adline hakiki bir düş görmüştüm
Divaneydim derdimden dermansızdım ölmüştüm
Hakk sedasın işittim yoluna geldim düştüm
Ölsem de bil yolundan ayrılmam gayri Pirim

Derman ararken bir yerde yine dertlere düştüm
Ağlardım.. hem inlerdim.. yine derdinle hoştum
Aşk şarabın tadından, ben sevdadan sarhoştum
Ol sevdanın hatırına dertsiz bırakma Pirim

Adaletmiş bir adı.. Sanır ki kandım zalim!
Adılmış vah düzeni! Ondan mı muzdaribim
Bildim ki Dost Mevla, Sade Hakk'a güvendim
Hiç mahkeme kadiya mülk olur mu ha Pirim

Bundan geri böyleyse Hakk der ben de giderim
Er yokmuş bu yerlerde Yar yoluna gelirim
Dikenliymiş yolların, olsun dertle ererim
Ellerin gülü yaban bildim bildim ah Pirim!

Başka divan tanımam davam yolunda Pirim
Pirim kurban olayım! Vah yanarım, eririm..
Yoldaşın olayım bırak, Son Durak'ta inerim
Dost'a varmazsam oradan bil divane giderim

21 Ağustos 2008

Suzan Çelik

Hakk Der Sufiler

Derdim Hakk'tı benim, tuttu elim, az dem lakin uz gittim
Dağlardan sarptı yolum, şehit kokulu topraklardan geçtim

Nehirlere daldım, köprüler yıktı ruhum camilerde aşk içtim
Dost hatırına sakinledim.. Öyle dindirdim ben Tunam Meriç'im

Derken bir meclise uğradım, ki muhteşem! Başka yerde görmedim!
Hayırdır işleri, nakşederler sevgiyi! Sırrı nedir bilmedim

Dünya değildi besbelli! Say ki öldüm; Belki cennete girdim!
Evet ölmüştüm çoktan.. ki ölmüştü gönlüm madem; yoktu cismim

Halkada "Hakk deyin!" dedi halka kimbilir kim! Kendime geldim
Feyz esti Güzel'den! Aktı yaşım açıldı gönül ki pasını sildim!

Hakk'ı haykırış varmış meğer! Orada herkes Hakk dermiş işittim
Titredim! Adalet hakmış! Yandı Yüreğim; Gönül Eri'ne eriştim

14 Aralık 2007

Suzan Çelik

Hasret

İçimde hatırası var yaşanmamış yılların
Gelmemiş zamanları özlüyor gibiyim
Coşturuyor içimi acısı açılmamış sırların
Hepsini tek tek yere döküyor gibiyim

Fışkırıyor ruhumdan sancısı adamlığın
Keşkeyi sade tövbelerimde söyledim
Olmadı üstümde lekesi isi korkaklığın
Çok şükür bir gerçek Sultan'ı sevdim

Sevgi hasrete gebe ki belli olur yandıgın
Hasret eşittir sevgi belki de kimbilir kim
Terketmemeli terketse de dost sandığın
En vefalı hasrettir, bırakmaz o sevgilim
Suzan Çelik
23.12.2020

Suzan Çelik

Hesabım Var

Develerin derdiyle devlere savaş açtım!
Ebabel kuşuyum ben.
Yıllardan YILMADIM ve İşte BURADAYIM..
Namussuzlarla görülecek HESABIM VARDIR!

Suzan Çelik

Hesap

Bir garip muamma sırdır gidişin
Aşka hasret baştan sona her işin
Gün gelir o gün boştur serzenişin
Ve o gün çıkışı yoktur bu asi inişin

Düzen böyle der kapılırsın gidişe
Zulmet her yan, aldanırsın her işe
Ses çıkarmazsın haklıyı da ezişe
Evet o gün çıkışı yoktur bu asi inişin

Haksız güçlü diye haklıyı sevmezsin
Davayı bekletir vakitlice görmezsin
Sen böyle gidişle hakikate ermezsin
Mutlak o gün çıkışı yoktur bu asi inişin
Suzan Çelik
18.12.2020

Suzan Çelik

Hoşgöremem Namerdi

Sufilik bir hırka- bir lokmadır.. Dediler çekil ve sus ha!
Lakin ucuz mudur?.. ki hırka ve lokma hatırına bu dava
Kalp-ruh safilik iddiasında, bu uğurda gel de çalışma
Ten çürütmek lazım, böyle varılmaz, yol uzun, er sırra

Nice erler geçti bu meydandan, gör toprağa serdi özün
Sakinmadı elin, çaldı kılıç, saklamadı budaktan gözün
Var mı öyle üç kuruşa beş hırka hesabı! Nerede gördün
Zulüm düzeni belli, kaymağından sana ne.. Bu mu usulün!

Yok kemiği dilin batmaz, yine susmak olmaz söz Sultan'ın
Sada kılıcın vurduk us için, ki ağırdır yarası diye asanın
Hak sözün duymayınca insan, kapılır seline cehil safının
Onun için söyleriz, didiniriz hırkası hatırına bu sevdanın

Hatırla ey sufi ki bir zaman bu kapıdan sen de geçtin
Nasıldı edep, adap, o yolda sen sen miydin yoksa neydin?
Ustan ne demişti? Tavında dövüldün ham demirdi yüreğin
Vurma tavlanmam gerek dersin! Tav oldun ha sapına küreğin

Kalk artık yerinden, hatırla o sesi! Sen bu değilsin
At üstünden zamane sevdaları, sen eğilme asır eğilsin
Yusuf'un zindanıdır dünya; düşün, Züleyha da değilsin
Yusuf kalamazsan Züleyha ol ki öyle merttir denilsin

Hatırla o şarkıları ki, hani bitmezdi hiçbirşey burada
Beraber yürümek vardı, ne arar sorarsın bu yoldan başka
Sabret sen de ey sufi, gaflet mi sabır! Mücadele! Unutma
Arşa böyle yükselir mazlumun sesi! Sen konuş ha! Susma!
20 Haziran 2007

Suzan Çelik

Hünkar'a

Adalet sahibi ey devletlim ey hünkar
Yıllar sürdü davalarım, ruhum dar
Kazandım ama elde edemedim kar
Bekleye bekleye sabır da kalmadı

Sokaklar çocuk dolmuş, evsiz geziyor
Biz söyledikten yana 21 yıl geçiyor
Her geçen gün davam büyüyor
Müslümanım diyende yüz kalmadı

Bir sefil koyunun hesabı senden sorulur
Yarın Hakk nizamı mutlak kurulur
Olmadı mahşer, tartı, bir bir sorulur
Sağırılmış cümle seslenirim duyan kalmadı

Suzan Çelik
05.01.2021

Suzan Çelik

Hüznüm Var

Ah bu zamanlar! Belli gelmiştir o ahir zamanlar!
Kırıyor belimizi yar bir dem elimizi tutanlar
Boş uğraş! Nedendir Yar! Kapanmış mı kapılar!
Susamam bilirsin, ki yaralıyım! Hüznüm var!

Veфа yok mu? Nerede mertlikten nasibini alanlar
Öyle düştü yiğitler, ondan boştur bu meydanlar
Baştan sona zulmette, bir yanlışa boyandılar
Ondan bilirsin hüznüm, garibim, hüznüm var!

Söz sövüşte sanki, hem düşer asra cahiliye anlar
Kör dövüşte ah kılıç! Sanki Hakk'a düşmanlar!
Bana ne tasa, ne gam! Bilirim bizi Dost anlar
Yine eser hüznüm ah! Beni de şair yaptılar!

5 Şubat 2007

Suzan Çelik

Hüzün

Hasret vurdu yine kalbime usuldan
Yanmada inceden inceye benliğim
Bir haber yok mudur bana vusuldan
Daha ne kadar böyle kimsesizliğim

Zulmet sarar atiyi görür hem bilirim
Ondandır hüznüm ah yanar eririm
Lakin sanılmasın korkudan eğilirim
Gelecektir yiğitler yakındır pek mirim
Suzan ÇELİK
25.11.2021

Suzan Çelik

Hüzün Hanede

Ey gül goncası ey Rana! Soldu mu söyle, soldu mu yüzün
Mahzundur halin, niceden dertli.. Hanede, hüzündeydin dün!
Unuttular maziyi! Ne dedi ceddin? Çok değil daha dünkü gün!
Gaflete dönmede alem, bağları zulmet.. Bir garip hali gördün
Nice gafil zevktedir.. Kendini görür sende; Sanır ki sen güldün
Bir sahte rüyaya daldılar.. Sahte Yiğitler! Attılar çöpe hüznün
Ey Râki! Meylin yok faniye bilirim.. Asla!.. Ya nedir bu hüznün
Haklısın ah öyledir; Ol Yar uzakta!.. Lakin ırak değildir köyün

23 Ocak 2010

Kavacık-İSTANBUL

Suzan Çelik

İmtihan

Sensiz olmaz bilirim dünya hayatı
Sensin bu alemde ağzımın tadı
Ataleti yıkan, adalet dağıtan kadı
Seninledir dünya tarlasının hasatı

Gelirsin bana kimi zaman neşeyle
Kimi zaman gelirsin hüznle böyle
Kalbimi sızlatırsın neden hep söyle
Yine şikayet etmem, razıyım öyle

Çözölmeyi bekleyen bir bilmecesin
Herkesin dilinde ayrı ayrı hecesin
Sabaha erdiren kapkaranlık gecetin
Günahlar halk olmuş sen bir ecesin

Bir ateşsin hem günahları kavuran
Hem rüzgarsın halden hale savuran
Yeri gelir okşayan çoğu kez vuran
Çamurdan benliğimi yeniden yoğuran

Suzan Çelik
01.01.2021

Suzan Çelik

İsrail

Alemin sırtına kamburdur zelim
Yurtsuzluk nişanı tüm asır delil
Sanatı namertlik zulmetti gafil!
OI kabile devleti ondandır sefil

29 Haziran 2010

Suzan Çelik

İstanbul Ne Renktir

İstanbul'un rengini uykusuz gecelerime SOR BENİM
Asi benim, İSYANKARIM! Bu deliliği başka değil, imanıma YOR BENİM..
Ateşlerdeyim, tam 15 yıl gözümde güzelim, İSTANBUL.. HOR BENİM!
Yanar yakılır hüznün hem KAVRULUR! Yüreğimde KOR BENİM!
16 Kasım 2015

Suzan Çelik

Kardeşim Hüzün

Seher vakti yine esmektesin gönlüme usuldan
Bir mektup mu getirdin ne ah! Nazlı Yardan
Götür beni hasretiyle yandığıma al buradan
Bilirsin hüzün, sensin ruhuma en çok yakışan

Bitmese büyük kavgalar yine dertlere salsan
Salınırken eşsiz endam, ateşiyile sen yaksan
Ruhumu O'na erdirsen, Sevgilime vardıransan
Beni bende komasan o eşsiz vuslata daldıransan

İçimde bir yarasın yarım kalmış sevdalardan
Aynı türküyü söyler gibisin deli aşıklardan
Kalan sermaye sensin hep yiğitliğin ardından
Ne olur ruhuma hep o eşsiz nağmeyi fısıldasan

Sensin gecenin bir yarısı apansız uyandıran
Eritip benliğimi Sevgilinin özüne daldıran
Beni alıp benden, dua dua Rahmana vardıran
Tek sen varsın bu dünyada dost yüzünü andıran

Eşsiz gökyüzü seni çalmış renk diye Seydadan
O'ndan esen koku da sensin ayıltan uykulardan
Engin deryana dalsam, zulüm yok olsa kahrından
Her yürekte sen olsan, biter acılar sen sarsan
17 Aralık 2003

Suzan Çelik

Kavgam

Hak davası benimkisi, bir yüce mesele
Sokaklar çocuk doludur ve tartıda hile
Sıbyan mektepleri derim yıllarca böyle
Yine anlatamam derdimi nedendir söyle

Turist gelecekmiş efendim.. de ki bana ne
Osmanlının sıbyan mektepleridir ihya etsene
Hesabı çetin olur hem bak, fakir hakkı, yedirtme
Hayır eserdir ve aslı gibi tahsisi gerek, yetimlere

Hak yerini buluncaya dek bitmez bu mücadele
Er ya da geç görecekler gerçeği, bu böyle
Daha beni böyle hünkarım yeter söyletme
Kavgam seninle değil bir adi düzenle

Suzan Çelik
05.01.2021

Suzan Çelik

Kavgamsın İstanbul

Sensin ey benim yiğit sevgilim
Ezelden ebede kadar özlediğim
Peygamber müjdesi olarak bildiğim
Her daim fetih olunası asil şehrim

Ey İstanbul sende yaşar kavgalarım
Sende başlar sende biter rüyalarım
Sendedir insanlığa dair tüm umutlarım
Meydanların buram buram davalarım

Burçların sevdanı haykırır hayal ektim
Kapılıp yeline seni de götürecektim
Seni davalarla, kavgalarla büyütecektim
Ah İstanbul hani ben seninle büyüyecektim

Düştüğün yerden kalkınacaksın bunu bil aşkım
Sokaklarını harap bırakan şaşkındır şaşkın
Gelecektir fethedecek yiğitler yitirme aşkın
Kim bilir belki yarın, belki yarından aşkın
Suzan ÇELİK
24.1.2021

Suzan Çelik

Lale Devrinde Çingene

"Lale devri çocuklarıyız.." ninnisiyle,
Laleler arasında tükenir ömrümüz böyle..
Sokaklar dolu lalelerle.. VESAİRE;
SOKAKLARIN ÇATISI YOK İŞTE!
Laleler, renk renk, desen desen..
Ne desen boş!
Sokaklara serilmiş paralar yine..
Laleler ve arasında bir çingene!
Çiçek satacak ama nafile..
Lalelerin yanında kim bakar kır çiçeklerine.
Evini de yıkmışlar, ne yapsın, çingene?
Gelen geçen otomobillerin yarı aralı camlarından ahını bırakıyor yüreğimin ta içine.
Ah çingenem! Sokakta, dileniyor besbelli..
O da ne; sırtında bir bebekle!
İn dedi ruhum ama Belediyenin otobüsü durağı çoktan geçti bile.
Beynimde o çocuk, gönlümde çocuk..
Ah kadın, ah çocuk!
Vah sokaklar! Çınlıyor yine!
Bir sonraki durak saraçhane yokuşu dibinde.
İndim alelacele.
Ne göreyim.. Yine bir kadın, bir çocuk yine,
Yine dileniyor az ötede.
Hava ayaz mı ayaz.. Böyle soğukta bir bebeğin, bir çocuğun sokakta işi ne!
Üşümüş de yavrucuk sığınmış tozlu battaniyesine!
Ah kadın! Üşütme çocuğu, var mı hakkın öyle! Belediye var ya az ötede..
Olmadı Vilayet! Yok mudur Bab-ı Ali de..
Ne dedim, ne anlatabildim..
Nafile!
Baktı durdu yüzüme sade.. Hissizce..
Belli ki inanmıyor verdiğim adreslere..
İSTANBUL

17 Mayıs 2009

Suzan Çelik

Mahkeme Kadıya Mülk Değildir

Tam 9 ay oldu, bir haber gelmez devletten
Zalim semirir hem mazlum kapıda beklerken
Görmez davayı, dermiş davacı nasılsa bizden
Ah dostlar söyleyin böyle kadıyı neylerim ben

El yasını tutar da mazluma zulmedermiş hem
Onca kağıt, suçlar birikmiş yazmıyor kalem
Alsa eline ağlatır her satırı, acıdır mücadelem
Ah dostlar söyleyin böyle kadıyı neylerim ben

Duydum ki hasta olmuş hem yine bilmezmiş
Çocuklar demişim, tartı demişim dinlemezmiş
Kur'an emridir adalet.. Allahım sanki istemezmiş
Ah dostlar söyleyin böyle kadıyı neylerim ben

23.11.2020

Suzan Çelik

Mektup

Yare inceden inceye ulaşmış feryadım
Üstelik derdimi döküp daha yazmadım
Demış bırakmayız asla onu anladım
Bayram günü bu bana anladın evladım

Nicedir bir oda düştüm, eridim yandım
Kırılmıştı hem kolum hem de kanadım
Ta yürekten sızlardı içim dahi kanadım
Dünya vefasız demışti nihayet anladım

Dünyanın albenisine aldandım kandım
Bu fanide hakk adalet vardır sandım
İşte böyle dostlar ben pişmedim hamdım
Ondan nice pervane misali yandım yandım
Suzan ÇELİK
9.12.2020

Suzan Çelik

Memleketim

Bugün sarhoşum, içime sığmıyor içim
Aklımda hep sen varsın memleketim
Aklımda memleketim ve yiğitliklerim
Bu günlerde bir başka çarpıyor kalbim

Kulağımda acı türküleri eski günlerin
Hep gurbet kokar, öyküsüdür hasretin
Aklımdan geçer sabır ehli iffetli gelin
Herbiri bir parçasıdır o halının ilmeğin

Öyle sevmeli insan hasretle ve yiğitçe
Sevdiği uzaktayken, yanmalıdır sessizce
Mevla da öyle sevilir içten içe derince
Allahım sevgini ver yanayım gelince

Ruhumilmekilmek özlem dokuyor
Özlediğim Mevladır, kalbim okuyor
Ukba gelince darr dünya kalkıyor
Ah biriktirdiklerim ne sırlar saklıyor

Suzan Çelik 21.12.2020

Suzan Çelik

Mücadele

Sensin mücadele rüyamda gördüğüm
Lime lime darmadağın bir kördüğüm
Hayatı anlamlandırın soru da sensin
Soru sensin cevap sen ey mücadelelem

Dediler aman o hep yiğitleri öldüren
Fakat sensin yaşadığımı hissettiren
Dost kelimisin sen demişti diren
Başım gözüm üstünedir mücadelelem

22.11.2020

Suzan Çelik

Nedir Aşk Sence?

Cennetti yurdumuz, ararız aşkı ister halk ister ece
Sahtedir güneşler.. Zulmet hep! Karardı heryan gece

İhtirastır sevgiler, kanarız döneriz boşlukta delice
Aşkı yanlış tanıdık.. Yalandır sanki, sanal bir hece!

Elimizle boğduk tüm maziyi, yırtıldı atimiz ince ince
Bildik düşmanı uyandık. Ancak sağdan geldi Lain hince!

Kimse görmedi, bağında vurdu namert! Dost'tan gizlice!
Böyleydi halim ah nice! Sızladı kalbim.. Derdim derince!

Derken sevdalandım boşluğa. Bir hal ki çözülmeyen bilmece
Oyun yok çakmak yok! Bir oda düştüm içten içe günlerce

Allahım! Aşk var! Mutlak gerçek o büyülü, efsunlu hece
Hoşnuttum, fakat korktum! Yanarım ah dedim mana esince

Ağır muhabbetti! Taşırım sandım sanki faniye bürününce
Aşkı böldü nefis ki hafifler dedi gafil, cisme girince

İki kere iki eşittir yandım! Dünya hesabı; ince mi ince
Yıkma dünyanı boşa alışıksın, ölmezsin ya sevda bitince

Öyle oldu; unutursun dedi nefis, gitsin! Yoktu ömrünce
Nihayet açıldı sırlar, sığınıp ateiste derdim dökünce!

Dedi duyarım; Sevgini ver Allahım dersin gündüz gece
Ateistim tanımam, lakin anlatırlar Tanrıyı nasıl yüce

Sana zor gelir! Kulunu sevemezsin! Olmaz vermeden akçe!
Allah'ı nasıl seversin bu kalple! Söyle bana dürüstçe

Teraziydi gönül iki kefe, biri kalkardı, biri inince
Durdu dünya, uçtu us! İman-kalp ağırdı kefeye girince

Doğru söyledi ate! Dürüstlük olmalıdır her şeyden önce!
Aşk mert işi layık değil namerde. Dünya yıkıldı böylece

Ölsem de dönmem, yoluna koyuldum vuramam aşkı öyle haince
Ondan serdim yere istikbalim gönülden fakat gönülsüzce

Basamak olayım dedi! Umarım çıkarsın, nasılsa yol yüce
Sanaldı.. Aşk uğruna muamma! Allah'dan nasip niyetince

Kurdu merdiven gönlüm arşa, anladım ki aşk Dostça gidince
Perde olamadı vesile, alevlenirmiş aşk, mecaz çürüdükçe

Bildin bu yol nice! Ete-kemiğe bürünür aşk Dostça erince!
Açılır kapı mutlak erilir Baki Yar'e! Var mübarek sevince!

10 Ocak 2008

Suzan elik

Resul'e Sesleniş

Mazlum feryatta niceden, yer, sema ondan tutuşur!
Ahir demdir bu inceden, bir hainin yol tutuşudur
Dost sedasın duymaz mı ki? Nasıl namert konuşur
Söz tükenmiştir şimdi Resul bize bir ah yetişir!

Bu "Ah"a bir Sen Resul, bir de bil Dost şahittir
Dinlemez Hakk sözün ki sağır sanki kulak içdiştir
Bilinmez dost kim? Bu ne zulmet menam? Ne iştir?
Başka değil bize Resul sade senin ışığın yetişir!

Ah Resul! Bu ne paslı urgan ne serseri gidiştir!
Çıkarmıştı arşa Vahiy, belli ki bu bir iniştir
Şesine susadı yer, mahsul bitmez, boşa ekiştir
Bize başka değil Resul dilindeki Kur'an yetişir!

Bundan geri belli böyle, Lain ektiğini biçmiştir
Ağzı olan konuşurken kimdir o! Hakk'a sus demiştir!
O ne Tevil! Nur'a-Ahzab'a! Ne cür'et! Küfrediştir!
Ondan dilimiz damakta, bu "ah" Dost'a serzeniştir

1 Şubat 2008

Suzan Çelik

Sabrediyorum

"Sabır" demiştiniz, "sabret.."
"Sabır en büyük hazinedir."
Aynı gün Belediye'den ayrıldınız
Yusufiye'ye gittiniz ben de sürgüne
Siz sonunda "Mısır'a sultan" oldunuz
Ben ise müdürlük müdürlük kovuldum
Tartı dedim, çocuklar dedim sürüldüm
Çok dava kazandım ama nafile
Hakkımı alamadım birinden bile
4483 derler bir yasa varmış ülkede
Kadıyı kadıya şikayet ettirmiş..
Hukuksuz yasaya takıldı hayallerimiz
Mahkeme kararları hükümsüz kaldı
Gelen gideni arattı bir adi düzende
Ben hala mücadeleyle sabrediyorum
Tebdir bizden takdir Yüce Mevla'dan..

Suzan Çelik
04.01.2021

Suzan Çelik

Savaş Çocukları İçin Bir Çığlık

Yine gün doğmaktadır yeryüzüne
Yine yine savaşlar olmakta; çocuklar ölmekte yine!
Bosnalı, Çeçen, Vietnamlı çocuklar da anlamamıştı
Şimdi de Filistin'de çocuklar soruyor; bu kavga niye?
Niye rahat yüzü görmüyor doğduğum topraklar?..

O bir çocuk..
Bütün çocuklar kadar masum
Bir o kadar da ağır yükü omuzlarının
Sapanının ucuna bağlarken umutlarını,
Kalbi büyüyor, büyüyor..
Küçük bedenlere sığmıyor çığlıklar!
"Korkma!" diyor Filistinli çocuk.. ruhtur insanı yaşatan
Ve ruhlar ölmez, ruhlar yaşayacak..
Ben masumum.. Ben suçsuzum.. Ya zulüm?"
Kan kırmızıya boyanan günlerin hesabı nasıl verilir!

Onlar çocuktur!
Çeçenistan'da, Bosna'da, Vietnam'da.. ve Filistin'de
Yüzleri silinir, isimlerini söylemez olur analar
Büyüyemeyecek, adam olamayacaklardır
Bedenleri yoktur artık!
Ama, ruhları.. haykırır çığlıklarını;
Kavganız yaşanılabilir bir dünya için olsun.
23 Nisan 2002

Suzan Çelik

Sevdaya Vuruldum

Ah Sevgili! kaç geceden sabaha aynı hayalle erdirdin
Bu bekleyiş yaşama özlemde Ey Güzel! Tek Seydiğim
Anladım, düşümdeki hali sendin Hattab Oğlu Ömer'in
Heybet, yücelik.. işte o sır yaktı, kavurdu benliğim

O bakış! Ah Sevgili o gözlerle ruhuma ne söyledin
"Adam sende.." edasıyla başımı çektiğinde nefsim
Hasret düştü yüreğime, taş kalbimi ateşten kor ettin
Yıllardır aynı sızı! Kanıyor.. kavruluyor yüreğim

Serhat ilinde rüzgardın, savurdun beni benden
Tuna gibi derin, Meriç kadar engindi sana sevgim
Yıkıcı aşkı Ey Saki! hiçlik pınarında içtiğim
Çınar ağaçlarının gölgesinde kayboldum, bittim

Edirne! Nelerden geçti şehadete sevdalı yiğitlerin
Selimiye; avlusunda yittiğim, delirdiğim sevda evim
Minber önünde okşadığım çocuklar kokusu cennetin
Aşıklar yükseldi üzerine ilahi fısıldayan kubbelerin

Sultanım! Gönüller seni söylüyordu; Herşey sen!
Camilerine "Allah" yazılı şehirde sendin gördüğüm
Sana meftundu "Hayy-Hak!" haykıran sufi erenlerin
O evin penceresinden yalnız senin huzuruna eğildim

Allah için sevdim "adam gibi" delice.. O sevda sendin
Bir garip aşkla seyyah oldu ruhum, yoluna düştüm
Derin haykırıştı.. Her atışı aşkıydı bu kalbin.
Yine yak! Geçir her şeyden; Al elinden şu nefsin
4 Aralık 2003

Suzan Çelik

Sevgiliye

Sana Őir yazmak istedim bu gece
Başka Őeye değil sana sadece
BoĐazımda dűĐümlenirken hece
Anlatabilir mi derdimi.. Ya sence
Suzan elik
23.12.2020

Suzan elik

Sıbyan Mektepleri Açılsın

Bir acayip derde düştüm inilerim gündüz gece
Düşte gördüm hakikattir, söylenirim hece hece

Hem söylenmekle kalmam davalar güderim
Gerçek olmazsa düşüm, alır başım giderim

Sıbyan mektepleridir düşüm ey devletlim düşün
Çocuk evlerine dönüştürecektin unuttun düşün

Nedendir bildin mi yüzlerce yıldır ayakta bekliyor
Hünkar bekler taş mektep Ayasofya gibi direniyor

Yetim-fakir çocuklar için ihyası gerek bilirsin
Kanun da öyle diyor hayıreser aslına verilsin

Her mahallede birkaç sıbyan mektebi kurulsun
Binalar hazır, kendine gel Osmanlının ruhusun

Canlansın, şenlensin ecdadın vakıfları yeniden
Fakir ve yetim çocukların beklediği budur senden

Suzan Çelik
05.01.2021

Suzan Çelik

Sokak ocuğu

Adını sokak çocuğu koydular ey ocuk
Anne sıcaklığı vermez ki sokaklar, soğuk
Görürüm, kan damlar yüreğime oluk oluk
Ondandır her dem içim bir garip buruk

Bozuktur düzen, madem sokakta ocuk var
Ardır Müslüman olana bilseler ardır ar
Sanırsın ki köşkler ve koltuklar onlara kar
Böyle düzendē kim olursa bize olmaz yar

Sen sokakta üşürken aldırılmaz efendiler
Onların "vatan kurtarmak" gibi dertleri var
Bekle bebeğim inşallah sıra sana da gelir
Nasılsa vaadedilen Hakk Nizamı mutlak var
Suzan elik
27.12.2020

Suzan elik

Sokakların Çatısı Olsun

O bir çocuk.. Bütün çocuklar kadar..
Adını değil, kimliğini sorun ona
O.. bizim çocuğumuz
Sokakların çatısı yok diyorlar
Doğru..

Nedenler çok..
Ancak bir gerçek var;
Sokakların çatısı yok!

15 Nisan 2002

Suzan Çelik

Sokakların Çatısı Olsun İstanbul Fetholunsun

Yıl 1994, aylardan sanki o ay; Fetih temsili yaşanmakta
İstanbul şehremini tanımakta, öte yanda surlar yine halayda;
Fetih sanırsın, kanarsın feryada.. Ya o nedir? Yükselir arşa!
Az ötede bir çocuk! Tünemiş Bizans'ın köhnemiş kovuğuna

Tiner boğmuş beş duyuyu, sorular kaldı havada surlarda
Kör mikrofon! Cevap veremez çocuk; Sorma "Neden Orada?"
Ki mazlumdur.. Ne desin! Bir acı tebessüm dolanır burçlara
Öne çıktı öteki, öfkeyle.. Ve dahi kırgınlıkla;

"Onu büyüklere soracaksın sen! bize değil be abla!"
Git onlara sor hadi, sor! Sor ki çocuk neden sokakta!
A çocuk sağırdır cümlesi, sorsan da bir sormasan da
Surlar örter sırları! Ne dramdır.. Yaşar Ulubatlı bağrında!

Derler zalim Bizans! Çatısız!.. Çatısız öyle surlar da..
Bırak sazı, neşeyi a Gözüm! Maharet semaya çatı çakmakta!
"SOKAKLARIN ÇATISI OLSUN"! İnadına, inadına.. Olmalı mutlaka!
Müjdesi var Resul'ün! Fetih olur her daim! Durma sen de kutla!

Olur mu ki SOKAKLARIN ÇATISI..
Elbet OLUR, OLUR! İstanbul yeniden Fetholunur!

27 Ocak 2009

Suzan Çelik

Toplumdan Muzdaribim

Aşka meyyal gönüllere toplumdu engel, öyle bildim
Toplum olur yola perde, asrın oyunu budur her daim
Yar da zordan toplumdan vurmuş ya dem! Öyle zalim!
Hasılı Ey Dost, işte ben böyle toplumdan muzdaribim

3 Aralık 2007

Suzan Çelik

Vurdular Abalıya

Beni görevlendiren sırlarını farş ifşa etmiş
Bilmiyorum başka başka neler neler etmiş
Anlamam politika işinden kim kime ne etmiş
Anladığım o ki etkisi gelmiş bana yetişmiş

Aldılar görevden adamıdır mutlak diyerek
Şürdüler mezbahaya örtümden sürüyerek
Ömür tükettim müdürlük müdürlük gezerek
Hınç aldılar sanki sokak çocukları diyerek

Mahkeme kararlarını uygulamadılar hem
Böyle zulüm görmezdim belki haram yesem
Müslüman Müslümana bakmazdı böyle kem
Vuzuha erecektir mutlak bunlar etmişim kasem

Suzan Çelik
11.01.2021

Suzan Çelik

Yalan

Yalan sarmış alemi misali yılan
Nasıl yaşar Hakk! Yalandan yılan

Er dedim yanıldım söyledi yalan
Bulmaz mı söyle dost ahire kalan

Virandır her yan eylesmiş talan
Ki böyle millete hep olmuş olan

El bizim, sözümüz yadigar kalan
Gafil yor kafan yok mudur molan!

Emanettir emani; olmadı korkulan
Yine olmaz mı birşey; Olacak olan!

Böyle olunur zahir saçını yolan
Ah Sadatın sözüdür gönüle dolan

25 Eylül 2008

Suzan Çelik

Yalana Dayandılar

Mahkemeden beklenen karar gelmiş
Baştan sona yalan, o kadar düzmece
Savunmanın sırtı pek-kuvvetli imiş
Vurmuşlar abalıya sesi çıkmaz diye

Mahkeme kendi kararlarını görmemiş
Uygulanmadı diyorum; sahte evrak var
Uygulandı kabul edip kararı öyle vermiş
Evrakta sahtecilik suçu bu BELGESİ VAR

Hem müdürlük müdürlük dolaştırdılar
Mahkeme kararında da bu teyit edilmiş
Buna karşın görevlerime iade etmediler
Bu nasıl karar ki YALAN SÖYLÜYOR

Hem demişler; İdare'nin takdir yetkisi var
Memuru aylığına göre dilediği yere atar
Aylık maaş kimin umurunda beyler!
İşin ucunda tüketici hakları, çocuklar VAR

Senelerce müdürlük müdürlük boş oturtuldum
Yeri geldi bankamatik memurluğu yaptırdılar
Bunların bir hesabı olmalı değil midir!
Hesap sormak yerine YALAN SÖYLEDİLER

Suzan Çelik
17.01.2021

Suzan Çelik

Yalancı

Edep yerlerde hem namertlik boydan aşmış
Hak bilmez densize sahtekarlık yakışmış
Yalancılığın tiyatrosu edebiyatı da varmış
Usturuplu söylendi az kaldı inanacağım

Yasa kılıfına büründüler, hukuk yenildi
Yasa-masa hikaye ağaların sırtı semirdi
Koca bir yalanla mazlum hakkı yenildi
Usturuplu söylendi az kaldı inanacağım

Zulmeden kazandı mazlum yine ahda
Lakin bu şarkı değil ilahi..BİTMEZ BURADA
Az kaldı yakındır adalet devri komaz darda
Yalanlar yenilmeye mahkumdur ille ukbada

Suzan Çelik
18.01.2021

Suzan Çelik

Yaşıyor Osmanlı

Kahramanlık alın yazım, şehadet sevdamdır benim.
Bosna'da, Filistin'de açan kan renkli gülüm ben.
Suriye gözyaşımdır ÇEÇEN KARDEŞİM!..

Suzan Çelik

Yazamadım Sevdamı

Bilmem bu viranede O'ndan başka!
Aşk nereden gelir? Gerçek yar kim?
Şair olur böyle, söz bırakmam dünyada
Düş yazarım kavgaya ben değilim alim

Ah kalemim! Vahlar sana! Yazık sana!
Kansız, cansız.. Belli eksik tasvirim
Eremedim daha bir garip kuşun sırrına
Ki dost kapısında, hem nice eylenirim

Dervişlik sevdasına, düştüm bu yollara
Halayda nefis zalim! Ya nasıl eğlenirim!
Ermek lazım ah Seydaya ve dahi rızaya
Anla artık anla Ey! Şu muzdarip halim

Kalamam yollarda! Çekme boynum dünyaya
Bilmedin ya mecnun! Ben buralı değilim
Menzil alır gönlüm, yolum gerçek sılaya
Öyle yanar dururum, bitmez asla seferim

Ekmek hangi kapıda medet! Bir tas çorba!
Sürgünüm, sürgün! Nicedir kim bilir kim!
Eriyeyim, tükeneyim.. Öyle bulunur deva
Bırak beni, ki öleyim; Yar yoluna ereyim.

3 Aralık 2007

Suzan Çelik

Yetimler İsyanda

Bir doğum beklemekte yer! orak topraktır yeryüzü!
Gelişine hasret toprak, gayri gülmez yetimin yüzü

Biz bize yettik ya Resul! İterler garibi, öksüzü
Ağlar yavru duymazlar! Gaflete döndü cahilin yüzü!

Nasıl Müslüman! Fikretmez! Hem Kur'andır her cüzü!
Ayağına arık etti imanı! ıkarır! Dönmüştür gözü!

İhtirası komaz mangalda külü, siyasetin harlıdır közü
Bakmaz ayete! Muhalefette! Nasipsiz mi! Unutmuş mu özü

Suret-i Hakk'dan sanırsın lakin! Küfürden ağırdır gürzü
Az kaldı yıkacak atiyi! Bir eyler nefsi yokuşu düzü

Sen! Yetimler Babası! Sensin Yar! Sensin sözümün özü!
Gel Resul! Zulme boyanır yeryüzü! Baharda istemem güzü

19 Mart 2008

Suzan elik

Yetimler İsyanda!

Bir doğum beklemekte yer! orak topraktır yeryüzü!
Gelişine hasret toprak, gayri gülmez yetimin yüzü

Biz bize yettik ya Resul! İterler garibi, öksüzü
Ağlar yavru duymazlar! Gaflete döndü cahilin yüzü!

Nasıl Müslüman! Fikretmez! Hem Kur'andır her cüzü!
Ayağına arık etti imanı! ıkarır! Dönmüştür gözü!

İhtirası komaz mangalda külü, siyasetin harlıdır közü
Bakmaz ayete! Muhalefette! Nasipsiz mi! Unutmuş mu özü

Suret-i Hakk'dan sanırsın lakin! Küfürden ağırdır gürzü
Az kaldı yıkacak atiyi! Bir eyler nefsi yokuşu düzü

Sen! Yetimler Babası! Sensin Yar! Sensin sözümün özü!
Gel Resul! Zulme boyanır yeryüzü! Baharda istemem güzü

19 Mart 2008
Şifa

Suzan elik

Yollar Bizimdir

Đeli olmadan veli olunmaz dediler
Öyle buyurdu bir dem büyükler
Delicesine düştüğüm yollar şahitler
Hamdım, sevdim, yandım, piştim

Dünya üstüme geldi kimi zaman
Kimi an derdine düştüm dünyanın
Peşinden gittim türlü davanın
Kazandım dedikçe kaybettirdiler

Zalimler yolumdan bir bir düştü ama
Düşmemişti gözümde zalim dünya
Hep mücadele, bir garip muamma
Adalet aradım durdum boşuna

Derken tam düşecektim ki tuttular
Bırakmayız demişler, devam etsin
Yola revan oldum kaldığım yerden
Gayri durmak olmaz yollar bizimdir
Suzan Çelik
17.12.2020

Suzan Çelik

Yoluna Düşümde Düştüm

Vefayı aramış üşümüştüm, ondan bu sevdaya düşümde düştüm;
Hasrettim adalete, bulamadım bu yerde, öyle kalbime döndüm
Sıddık bildirdi bana aradığım nerede; Rüyamda O'nu gördüm
Bildim! Ki Ömer'dir anahtar, O'na erince çözülür kördüğüm

İki'ye, Mevla'ya dost, Ah gitmiş Faruk! Nerededir kimbilir
Mahrur Yiğit! Gördüm ki dostlarla meşk eder! Yeri cennettedir

Kuşanmış aşk sırrını yar, ne yakışmış ölümsüzlük kisvesi
Rabbinedir rağbeti, sevdası derin, ki gayriye bakmaz belli
Var mı yerde Ona benzer? O'dur Hak'ka kul batıla heybetli
O'nsuz olmazdı ya! Ömer gitti! Dünya adlsiz! Çekilmez ki

İki'ye, Mevla'ya dost, Ah gitmiş Faruk! Nerededir kimbilir
Mahrur Yiğit! Gördüm ki dostlarla meşk eder! Yeri cennettedir

Faruk kalkmış yeryüzünden, boşa bekleme adaleti dedi zalim
Madem ölmedim, kalamam garip dedim, yine ben Ömer bekledim
Derken çıkageldi sevgilim, kulağıma sayılan isimden bildim
Sıddık yanında adalet, bildim ki Sadat yolunda ancak Ömerim

6 Aralık 2007

Suzan Çelik

Zeyd'i Sattılar

Dedi düzen bu! Zalimedir saltanat sabret evlat!
Bir pazar kurmuşlar öyle, satılır onda Sırat

Aciz kalmış hem düzeni; Ekmek yoksa yetim sat!..
Duymazlar mı Hakk emrini ne yamandır bu sanat!

Nedir evladım kilon.. Ya değerini? kaç kırat?
Ol düzene kölesin sen! Neden etmezler azat!

Ne dedi Ahzab'ta Mevla! Zeyd bile aslına evlat
Resul hanesinde fakat almadı künyesin, yok ruhsat

Koysan satarlar Zikr'i! Şu siyaset boş sanat
Yetim tükürür bak! Gaflete boyanmış ah surat

Emir kimdendir söyle! Pişmiş aşı zehir kat!
Kur'an vermişken hükmü! Söyle kimedir biat!

Derler büyüktür devlet, amma.. Değiliz hayrat
Can yavruyu verirler ele! İşte geldi son saat

Farkı yoksa kimsenin, suçlu düzen, temel sakat
Anladım tırpandır düzen, kasıt da kökleri hasat

Belli cahil düzendir bu, işlemez Furkan, Salat
Cahiliye kabirde! İster misin git yanına yat

Yetmez mi bu ihtiras! Tut kulağından çöpe at
Reva mı millete! Söyle bu mu özündeki gerçek tat?

6 Mart 2008

Suzan Çelik

Zor Sevda

İmtihan, derin çizgidir avuçlarımda
Sil baştan, aynı işte.. yine aynı kavga
Bu zamanda hak, doğru hep hor mu Usta!
Zor sevda bu Usta, anladım zor sevda!

Kaldıramam bunca yükü bilirsin ki
Çapım ne benim Usta, kilom ne ki
Yapma be kurban, bırakma.. etme Usta!
Desem de boş, kader bu değişmez ki..

Varlığım mahkum, yüreğim çarpmakta
Gönlüm ezelden tutulmuş bu deli aşka
Hem ağlar, yine de giderim be Usta!
Varsın olsun, yanmak varsa da ufukta

Beni bilirsin Usta! Sen bilirsin beni
Birtak Sen anladın zaten bu garip deliyi
Yalnız Sen anlarsın.. Sen anlarsın Usta!
Duyarsın nasılsa "gel" haykıran sesimi

Hak olsa da, bu zamanda olmazmış Usta!
Öyle dediler; sen kolayı seç, yanma..
Bilirim zor sevda! Zor sevda bu Usta!
Ama nafile, kaçmak yazılmamış kitaba

Gidiyorum yine bak Usta duymuş ol
Çaresiz, bu gidiş ateşe; tek çıkar yol
Yanalım gönlüne bereket, olsun be Usta!
Belli ki böylece diyorsun ruhuma artık ol!

Kolay mı be Usta! Olmak sanatında usta Sen
Ben zavallı çırak, günahlara kefarete yevmiyen
Yürüyorum kararsızca.. Bırakma.. Himmet Usta!
Sen yine de "ol" de kurban olurum belki ölmeden
19 Aralık 2003

Suzan Çelik